

NEWSLETTER

joulu2015

Joulukuun ja koko vuodenkin osalta voidaan täten sulkea kannet kiinni. Katseet on suunnattava tulevaan vuoteen. Talvi on aivan nyt viimeisinä päivinä tiukentanut otettaan vaikka lumi vielä on antanut odottaakin. Pian alkaa ratsastuksen kevätkausi ja kilpahevosten kanssa valmistautuminen tulevaan kisaan on täysillä menossa.

Siiri Kyrön koulukurssi

(valitettavasti kamerassa oli jokin asetus pielessä ja kaikki kuvat olivat epätarkkoja)

Tiistaina 29.12. Siiri saapui opettamaan ratsastajiamme. Ratsukot olivat valmistautuneet valmennukseen jo edellisenä päivänä verryttelemällä joulutauolla olleet hevoset.

Kuva by Mari: Siiri sekä ratsain Essi ja Saara

Tiistaipäivä valkeni tämän talven kylmimpänä. Illalla viimeisen tunnin aikana oli 15 astetta pakkasta. Pakkanen ei kuitenkaan häirinnyt ratsastajia, jotka kukin vuorollaan hikoilivat Siirin ohjauksessa. Katsomossa sitä vastoin hytistiin sitäkin enemmän.

Ensiksi maneesiin tulivat Jukka ja Tilde. Tildelle saimme hyviä neuvoja kuinka jumpata sitä saamaan se paremmin takajalkojen päälle, samoin hyviä vinkkejä laukanvaihtojen harjoitteluun. Siiristä Tildellä kannattaa ehdottomasti tähdätä ensi kesän BreedersPrize-kilpailuun, joka on kuusivuotiaiden FWB-hevosten pääkilpailu.

Toisessa ryhmässä ratsastivat Essi ja Eppu sekä Saara ja Luigi. Heidän tuntiaan en valitettavasti ehtinyt seuraamaan huoltaessani Tildeä, mutta kumpikin ratsastaja vaikutti todella tyytyväiseltä tunnin jälkeen.

Kolmannella tunnilla olivat Bea ja Sasu sekä Anna ja Roo. Roon kanssa keskiytettiin sen rennosti saamiseen ja Sasun kanssa taas siihen että se saadaan kantamaan itsensä. Ohjasotteiden piti olla pieniä, lähinnä sormilla tehtyjä ja tuntuman enemmän kuminauhamainen. Ei saanut ottaa ja päästää liian isosti, jolloin ohja on välillä liian kireä

ja välistä aivan tyhjää. Piti myös välillä malttaa odottaa ohjan kanssa rauhassa eikä tehdä liikaa. Lopputunnista kumpikin liikkui paremmassa tahdissa ja muodossa.

Viimeiseen ryhmään tulivat sitten Annika ja Emmi sekä Wilma Thielolla. Wilma ajeli kurssin takia paikalle Tampereelta asti. Heidän kanssaa haettiin oikeaa tahtia. Ei saa ravata liian kovaa, jolloin hevonen ikäänkuin kaatuu lapojensa yli. Emmillä harjoiteltiin myös laukan kokoamista. Thielon herkkä kainalo valitettavasti ärtyi lopputunnista, joten sen oli jätettävä tunti loppuvaiheessa kesken.

Siirin mielestä hevosistamme erottuivat edukseen varsinkin Emmi, jota hän piti erittäin mukavana ja osaavana. Samoin Thielo sekä Sasu olivat hänen mieleensä. Sasu varsinkin kun se alkoi kantamaan itseään liikkui oikein mallikkaasti.

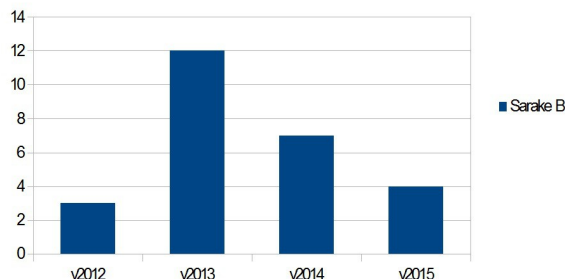
Kurssia oli myös seuraamassa mukavasti katsojia hyisestä ilmasta huolimatta.

Syyskauden putoamiset

Tänä syyskautena selästä suistumisia on ollut suhteellisen vähän eli 4 kpl.

Putoamistilasto

syyskaudet 2012-2015

Keskiarvoa rumentaa 2013, joka piikki johtui silloin ahkerasti treenanneesta esteryhmästä. Tekeväälle sattuu mutta sinnikäs yritys palkittiinkin seuraavana kesänä monina rusetteina kilpailuista. Yhtään varsinaista loukkaantumista ei

tänä syksynä sattunut, mustelmiahan yleensä aina tulee kun vauhdista putoaa.

Alas on tultu Thielolta 2 kertaa sekä Sasulta ja Emmiltä kerran. Kaikissa tapauksissa on ollut kyseessä pienestä pelästyksessä tehty sivuloikka, joka on aiheuttanut ratsastajan epätasapainon.

Kaksi pudonneista on kokeneimpia ratsastajiamme, joten maa voi kutsua aivan ketä vain eikä vain aloittelijoita.

Koko syksyn vaivanneet kovat tuulet ja myrskyt ovat saaneet maneesin usein ryskymään ja valot vilkkumaan, joten ihmeenkin lunkisti syksy on mennyt.

Vaikka yleensä ei käykään kuinka, niin ratsastajan kannattaa huolehtia vakuutusturvastaan, sillä jos todella sattuu niin hoidot voivat olla kalliita ja joskus myös pitkiä.

Kerttu is back

Reilu vuosi sitten myimme Kertun eli Pin Rock's Carrerasin yksityishenkilölle. Heillä kuitenkin sattui sellainen odottamaton ikävä tilanne perheessä, että hevosen pito kävi hankalaksi. Kun myynti eteenpäin ei näinä vaikeina aikoina ottanut onnistuakseen, päätimme lopulta lunastaa Kertun takaisin.

Kuva: Kerttu Ypäjällä 4-vuotiaana

Ensi vuonna lempinimestään huolimatta ruuna on 6-vuotias ja voi siis vielä osallistua nuorten hevosten luokkiin. Ne käydään vaativa -B tasolla, joten työmaata on rutkasti edessä.

Onneksi Kerttu on aina ollut erittäin nopea oppimaan. Pidän sillä ratsastamisesta sillä se on eteenpäin pyrkivä ja yritteliäs. Ja suoraviivainen, päinvastoin kuin kaksi oikukasta tammaani joilla ei ole samanlaista päivää.

Roo eli True Perrier

Roo tunnetaan erittäin kilttinä, mutta hieman haastavana ratsastaa. Ruuna on helposti kuumeneva ja silloin monella taito loppuu ja joutuu korvaamaan kovemmalla kädellä.

Roo on pitkänlinjan FWB-hevonen.

Kantaemämme:

Roon emänemä oli Arabella s 1974, sen isä oli Syrius OX eli arabi. Kasvattaja Outi Rangell. Näin Roossa on siis neljännes arabia.

Arabella oli kuumaverinen hevonen ja se on periyttänyt luonnettaan ja ulkonäköään aivan tänne Roohon saakka. Tamma hyppäsi erittäin hyvin, mutta pukitteli esteradalla joka estevälissä. Sillä kilpailu-ura jäi lyhyeksi hengitystievaikueksen takia. Se teki viisi varsaa, joista yksi oli Pelle, meillä pitkään vaikuttanut ihana hevonen. Ja viimeisin varsa siis Puck Perrier. Muut myytiin eteenpäin.

Kuva: Arabella vuonna -84, tässä pesulla järvessä

Emä:

Puck Perrierin s. 1990 isä oli Freir, näyttävä komea ori. Puksulla Jukka kilpaili aluksi nuorten hevosten luokissa, mutta 5-vuotis Derbyyn pyydettiin ratsastajaksi valmentajamme Juhani Eho ja he voittivatkin mestaruuden. Seuraavat vuodet Juhani kisasi sillä voittaen mm 6-vuotiaana lukuisia avoimia 130 cm luokkia ja Breeders Prizessa lipsahti"vain" 3:ksi (asia joka vieläkin harmittaa Juhania).

Kuva: Puck Perrier ja Juhani Eho

7-vuotiaana se meni jo 140 cm luokkia, mutta sitten kunto alkoi laskea. Sillä lopulta todettiin hengitysteissä kasvain. Niinpä se siirrettiin jalostukseen. Siinä sillä oli huonoa tuuria. Ensimmäinen varsa menehtyi synnytykseen, seuraava olikin sitten Roo ja kolmas Espen

Perrier eli Essille myyty Eppu. Viimeisin ja kiistatta hienoin varsa menehtyi kolme vuotiaana sairaskohtaukseen laitumella. Puksun oma sairaus eteni niin että se jouduttiin nukuttamaan kun viimeisin varsa saatiin nipin napin vieroitettua.

True Perrier:

Se syntyi kesällä 2003 laitumelle ponimme MilliVanillin toimiessa vierestä seuraajana kättilön virassa. Ehdin paikalle juuri kun varsa oli jo putkahtanut ulos. Roo oli heti pystyyn päästyään varautunut, eikä mielellään antanut heti ihmisen koskettaa itseään. Sen kouluttaminen oli varautuneisuudesta johtuen haastavaa. Esimerkiksi satulaan totuttaminen vei normaalin 2 viikon sijasta n. 6 kk eli todella pitkän kaavan mukaan.

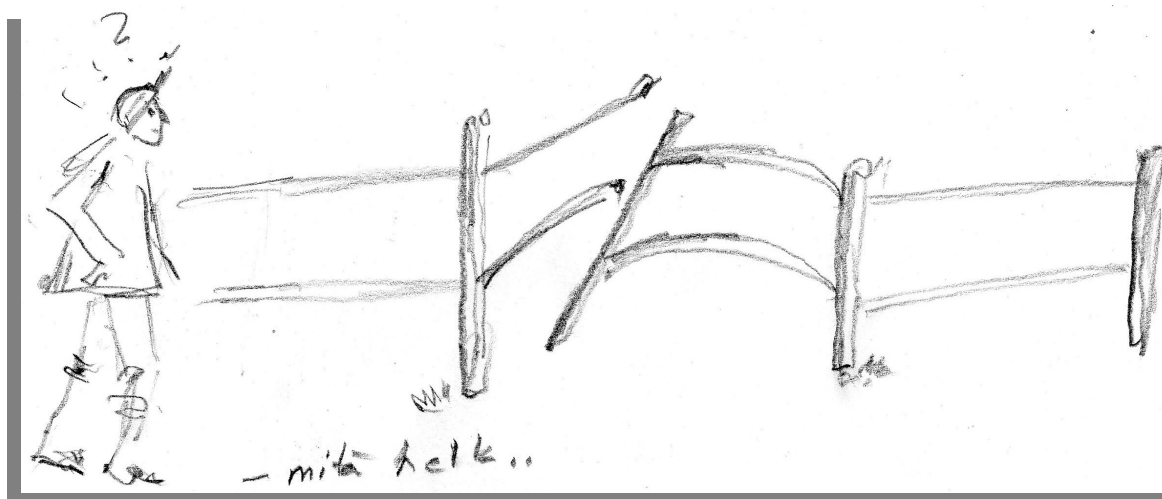
Kuva: Roo ja Anna

Roo olisi fyysisiltä kyvyiltään loistava estehevonen, mutta sen luonne teki stopin kilpaurasta haaveilemisesta. Kilpahevonen ei voi pelätä jokaista mahdollista uutta asiaa. Samasta syystä emme halunneet myydä sitä eteenpäin, vaan pitää turvallisissa kotinurkissa. Ainut kerta kun se on ollut täältä pois, on ruunausreissu. Opetushevosena Roo on pärjännyt suhteellisen hyvin, se on kiltti eikä koskaan ole yrittänyt pudottaa ratsastajaansa. Siltä onkin tultu alas vain pari kertaa koko aikana. Haasteelliseksi ja sitä kautta opettavaiseksi sen tekee ratsastajalleen sen herkkyyys. Jos ratsastaja on liian vahva, Roo käy myös vahvaksi ja käy kierroksilla.

Sennin seikkailut

Pitkään aikaan en ole saanut aikaiseksi kuvia Sennin touhuista. Kuvat pohjaa tosi tapahtumiin, eikä syy ole Sennissä. Se on kyllä seikkaillut, mutta itselläni on kynä laiskotellut. Mutta tässä yksi uusi.

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2016

www.perriertalli.fi

perriertalli